

Veckobladet

Miss inte vänsterpartiets kommunala budgetreservation på s. 2!

I solidaritetens namn inbjudes alla till

Tio timmar för Latinamerika

lördag 18.10, Stadshallen Lund

- 13.00 Dörrarna öppnas
- 13.15 Joakim Lentz välkomsttalar
- 13.30 Cristal Andino, musikgrupp från Lund, spelar och sjunger
- 14.00 Karin Lentz läser egna dikter
- 14.15 "Positiva vindar blåser över Latinamerika", föredrag av Eva Björklund
- 15.00 Poesi av Ruben Aguillera
- 15.30 Midnattskören sjunger
- 16.00 "Ecuador och kriget mot drogerna i regionen". UBV-volontären Elisabet Lundgren berättar om arbetet i Ecuador
- 16.30 "Att arbeta som volontär i Brasilien". UBV-volontären Sara Friedrichsen
- 17.15 Poesi av Poul Nilsson
- 17.30 Nuevas raíces latinoamericanas, boliviansk dansgrupp från Malmö
- 18.00 Avslutning av detta program med lotteridragning
- 18.30 Kvällens program börjar med matservering
- 19.00 Musikgruppen Trio Latino sätter igång och det blir dans kvällen lång.

Entré 20 kr. Behållningen går till projekt i Latinamerika.

Konferensombud

På vänsterpartiets medlemsmöte den 9 valdes ombud till partidistriktets höstkonferens. Ordinarie blev, helt enligt valberedningens förslag:

Stefan Arvidsson
Jorge Capelán
Marta Cuesta
Pinar Dal
Hanna Gedin
Rebecca Lernesjö
Stefan Olsson
Claes Regander
Kåre Ventura

När det gällde suppleantvalet visade det sej emellertid att valberedningen hade missbedömt stämningarna på medlemsmötet. Den hade placerat Henrik Smith på sjätte plats men medlemmarna ville annorlunda och lyfte upp honom till första.

Konferensen ska bland annat göra nomineringar inför vänsterpartiets kongress, bland annat av partiordförande. Något utrymme för att efterhöra medlemsmötets eller ombudens åsikter gavs inte. Men man kan gå på konferensen 26.10 (Röda huset) och lyssna.

Går Skånedistriktet i kapitalets ledband?

En vänsterpartist med starkt miljö-engagemang har tagit kontakt med VB och undrat vilkas ärenden det skånska partidistriktet egentligen går.

Det finns ett globalt industrikapitalkomplex som omfattar oljeindustrin, bilindustrin, vägbygg-materialindustrin med flera. Företrädare för detta industrikomplex har mycket stor makt i världen. Bushadministrationen i USA har sitt starkaste stöd därifrån och effekterna av denna makt har många och allvarliga återverkningar på dagens människor och på framtida generationer; effekterna sträcker sig från direkta krigshandlingar till global miljöpåverkan som hotar levnadsbetingelserna på jorden för många generationer framåt.

Det finns i Sverige i princip endast en vänsterpolitiker som ses som ett reellt hot av företrädare och lobbyister för detta industrikapital. En av lobbyorganisationerna i Sverige är Bilfront (www.bilfront.org). På organisationens

webbsida kan man läsa: "Riksorganisationen Bilfront startades 1979 som en motvikt mot det bilhat som växt fram på 1970-talet. Under 1980-talet kämpade Bilfront framgångsrikt mot orimliga avgasregler för entusiastbilar och försvarade bilen i miljödebatten".

Här är ett axplock rubriker från organisationens olika krav: Varför inte testa en kollektivtrafikfri dag? Beskatta järnvägen i stället för folkbilismen! Ta bort fartkamerorna! Satsa på modelljärnvägar!?

På webbsidan kan man nominera till och rösta på "Bilens värsta fiender". Som bilens värsta fiende nummer två år 2003 har Karin Svensson Smith, riksdagsledamot (v) utsetts (vann gjorde Bosse Ringholm på grund av att biltrafik och bensin beskattas). Motiveringen för Karins nominering och framträdande position formuleras så här: "Ständigt på barrikaderna mot bilismen. Karin Svensson Smith missar inga tillfällen att angripa bilismen. Det värsta är dock att hon i många sammanhang

är den enda politiker som talar om trafik och det finns ingen annan politiker som bemöter henne. Svensson Smith har suttit med i flera statliga utredningar och drivit igenom försämringar för svenska bilister. Bilfronts kommentar: När får vi se någon bilvänlig politiker ställa Karin Svensson Smith till svars?"

Inför valet 2002 gjorde Bilfront en genomgång av partiernas bilvänlighet och avrådde därefter från att rösta på: centern, vänstern, kristdemokraterna och miljöpartiet. Om vänsterpartiet kunde man läsa: "Vänsterpartiet vill ha bilfria dagar, trängselavgifter, investeringar i kollektivtrafik och är negativa till körkortsutbildning i skolan. Vi avråder bestämt från att rösta på vänstern, säger Lennart Bengtsson (initiativtagaren till Bilfront, red. anm.). Det finns dock hopp om vänstern framöver eftersom partiet valt att peta sin mest bilfientliga kandidat, Karin Svensson Smith från Lund."

Den oroliga vänsterpartisten avslutade med följande frågor: "En minoritet här manipulerade för att ersätta den person som på allvar hotar kapitalet, med en ofarlig och oförarglig kandidat. Är verkligen det här industrikapitalkomplexet så mäktigt att dess makt till och med sträcker sig in i vårt eget partidistrikt? Varför stöder man annars inte helhjärtat en vänsterpolitiker som ses som ett reellt hot mot etablissemangen? Eller är det verkligen så att partiet tycker det förlorar sin identitet, om vi bara en enda gång har någon som på allvar hotar kapitalets intressen?"

Och varför försöker partidistriktet hindra spridningen av en tidning som skriver om detta?

Rättelserättelse

Det är märkligt hur vanligt det är att det blir nya fel, när man rättar gamla. Nu har Per-Åke rättat Anatomen till Patologen, vilket är gott och väl. Men huset mitt emot Zettervalls villa är Gamla Kirurgen (uttalas Tjirågen). Vilket hus man vill kalla Gamla Anatomen är mera fritt. Det skulle kunna vara huset mellan Palaestra och Palais d'Ask (där efter anatomena geologer, teologer och arkeologer inhysts) eller det stora huset vid Biskopsgatan, som man för ett par år sedan döpt till Kultur-anatomen. Numera finns det ju ingen anatom kvar, men en medicinare jag råkade få sällskap med på tåget för en liten tid sedan använde i varje fall ordet anatomi, så något slags kunskaper fortlever tydligen.

Gunnar Håkansson

Cuba libre?

"Cuba sera pronto libre" [Kuba kommer snart att vara fritt] sa president Bush vid ett litet tal i fredags och visade att han kunde säga flera meningar på spanska. Han annonserade samtidigt tillsättandet av en kommission under ledning av utrikesminister Colin Powell som skulle "planera för Kubas övergång från stalinistiskt styre till ett fritt och öppet samhälle och försöka finna vägar att påskynda denna förändring".

Kommentatorer i USA har pekat på att vad det handlar om är i första hand att säkra ett kraftfullt deltagande av exilkubanerna i Florida i nästa års presidentval. Det var ju på rösterna i Florida det hängde sist och exilkubanerna har hotat att minska stödet för Bush sedan USA i somras faktiskt skickade tillbaka en grupp kubaner.

Bara retorik?

Ja, man kan önska att det bara är retorik det handlar, men USA har ju faktiskt deklarerat att man anser sig ha rätt att med vapenmakt angripa misshagliga stater och det gällde inte bara Irak. Kuba har betecknats som en skurkstat och dessutom särskilt farlig därför att det har avancerad biologisk och medicinsk forskning som påstås kunna leda till biologisk krigsföring.

När det gäller Kuba anser sig USA kunna göra vad det vill: det ligger ju på den egna bakgården och nu finns inte längre Sovjet som beskyddare. Kubas enda säkerhet är den internationella opinionen. Ska vi då bry oss?

Ja, det finns goda skäl till det och då handlar det inte om revolutionsromantik från reflexmässiga vänsterister. Den tidiga kubanska revolutionen drog förvisso till sig till sig människor från hela världen som för till Kuba för att se sina drömmar gå i uppfyllelse och när de inte gjorde det blev de besvikna. Det saknas inte böcker och berättelser om deras besvikelser av författare från Olle Länberg till Régis Debray. Inte heller kan man påstå att Kuba är ett mönster. På en ö som bara sjuder av växtlighet och i ett hav som bara kokar av fisk har det i årtionden varit nödvändigt med livsmedelsransoneringar. Ekonomiskt har revolutionen varit doktrinär och hindrat den sortens småföretagande och livsmedelsproduktion som hänger ihop med en fungerande småskalig marknad och som gör vardagslivet lättare. Yttrandefriheten är måttlig – det kubanska kommunistpartiet skulle säkert inte tolerera en tidning som, den här.

Men

Men det helt avgörande är att revolutionen på Kuba lyft ett helt folk från okunnighet, sjukdom och misär till en draglig tillvaro. Och det är problemet med Kuba för många: inte vad det har misslyckats med utan dess framgångar.

Jag ska inte här upprepa FN-statistik kring barnadödlighet, läskunnighet och livslängd; det är mycket aktningvärda siffror. Och man har nått detta trots en fyrtioårig amerikansk bojkott som hindrat normal handel med omvärlden.

Och ta utbildningen och internationalismen. Kuba har skickat ut tiotusentals läkare över världen och tar årligen emot tusentals studenter från tredje världens länder som erbjuds en fattig men fri universitetsutbildning. Det var tack vare att Kuba sände 50 000 soldater till Angola i Afrika som den sydafrikanska invasionen i Namibia kunde hejdas och Nelson Mandelas Sydafrika har upprepade gånger uttalat sitt lands tacksamhet för de insatserna.

Berättigad kritik

Sist Kuba var på tal i dessa spalter riktades här kritik mot det sätt man behandlade ett antal USA-stödda dissidenter. Ett flertal dömdes till långa fängelsestraff och tre färjepkapare dömdes till döden och avrättades. Det var en grym och omänsklig reaktion från Kuba och det är ett fördömande man gärna upprepar. Det kan inte försvaras, men det kan förklaras. Det är inte konstigt om den kubanska regimen grips av paranoia av och till med tanke på vad som faktiskt har kunnat beläggas. Att det har gjorts ett stort antal amerikanska mordförsök på Fidel Castro är väl känt, liksom upprepade angrepp med biologisk krigsföring i form av svinpest etc. Exilkubanerna har ägnat sig åt kapningar och regelrätt krigsföring och fortsätter uppenbarligen att göra det.

Sveriges hållning

På Olof Palmes tid hade Sverige ett vänskapligt förhållande till Kuba och det fortsatte lång tid. I dag är vi med i EU och ställer upp på EU-linjen som dikteras av stormakterna: det USA-trogna Storbritannien, de konservativa rege-

ringarna i Spanien och Italien. EU hade ett tag en relativt öppen linje, men den är bruten nu – man säger samma sak som USA.

Signifikant är också det stämningssläge i vilket Kuba behandlas på ledarsidorna. Det handlar ständigt om hur gammal och trött Fidel Castro är med sina 77 år, som om ålder var en särskild moralisk defekt. Folkpartiet, USA:s och Natos röst i Sverige bedriver en verksamhet på Kuba som är relaterad till den amerikanska och där deltagarna betraktar sig som våldiga frihetskämpar.

Vad gör då en hederlig och solidarisk människa med hjärtat till vänster som tycker att människor på Kuba förtjänar att leva ett dragligt liv i ett välfärdssamhälle? Mitt svar kan bara bli ett: fortsatt stödja Kuba, helst kritiskt, men fortsatt stödja. Ta förresten chansen nu på lördag och gå på Latin-amerikadagen i Stadshallen. Eva Björklund, de svensk-kubanska förbindelsernas grand old lady talar kl. 14.15 om vad som händer i Latinamerika just nu. Det finns mycket hoppfullt: Brasilien, Venezuela. Men också elände: Colombia, Bolivia. Det är när man har sett hur det ser ut i andra latinamerikanska länder som man förstår vad de har åstadkommit på Kuba.

Ny brevvän

Min berättelse i förra VB om mottagen e-post har mötts av instämmande erfarenheter från andra håll. Jag vill bara nämna att jag just i helgen fick min första religiösa spamförsändelse. Jag uppmans i en längre text nära mig Jesus, läsa ett antal bibelställen och be en särskilt angiven bön. Det tänker jag inte göra.

Lucifer

Budgetreservation (v)

Devisen för kommunstyrelsens budgetförslag är: Välfärdskvalitet? Verksamhetsutveckling? Hushållning.

Omedelbart måste sägas att trots de minskade intäkterna upprätthålles välfärdskvaliteten inom alla väsentliga områden. Vad gäller verksamhetsutvecklingen känns devisens riktighet inte lika självklar. Visserligen utvecklas verksamheten naturligtvis ständigt inom förvaltningarna, och vad gäller till exempel kommunens ansvars-tagande för bostadsförsörjningen har ett intensivt arbete kommit igång som djupt kontrasterar mot det borgerliga styrets låg-mentalitet. Men det enda området inom vilket en kraftfull satsning på välfärdsutveckling sker genom resurstillskott är förskolan. Där fullföljs den aviserade satsningen med ytterligare 8 miljoner kronor för att öka kvalitén genom att minska barngruppernas storlek. Vad gäller hushållning har en rad åtgärder satts in för att minska kostnadsutvecklingen. Detttyder visserligen på insikt om hushållningens nödvändighet, men ett rimligt krav på god ekonomisk hushållning för en

kommun av Lunds storlek borde vara att budgetera ett överskott på i alla fall 50 miljoner kronor.

50 miljoner underskott

I stället budgeteras lika mycket i underskott. Varför? För den röd-gröna majoriteten finns det tre möjliga vägar att hantera Lunds kommuns budget inför 2004. Den första vägen är att spara bort det befarade underskottet. Förutsättningarna för detta prövades under sommaren. När de olika nämnderna beskrev detta scenario visade det sig att det skulle innebära massiva nedskärningar inom centrala delar av kommunens verksamhet: vård, skola och omsorg. De tre majoritetspartiernas gemensamma 34-punktsprogram är ett program för att utveckla välfärdspolitiken, inte avveckla den. Besparingar i den storleksordning som här krävdes hade definitivt skadat välfärdspolitiken och därmed spräckt de tre partiernas samarbete. Däremot identifierade förvaltningarna och nämnderna under processens gång en rad acceptabla besparingar, som de tre samarbetspartierna senare enades om.

Den andra vägen är att höja skatten. Detta alternativ har vänsterpartiet förespråkade under hela året. Inte för att vi gillar skattehöjningar utan för att detta är det enda sättet att skapa en budget i balans samtidigt som välfärdspolitiken inte äventyras. Kommunkalkylen i Lund är inte speciellt hög jämfört med andra liknande städer. Samtidigt har de kommunala budgetarna blivit allt mer konjunkturnäkänsliga. Intäkterna kan växla våldsamt från ett år till ett annat. Det innebär att de förtroendevalda måste ha modet att såväl höja som sänka kommunalskatten. Tyvärr har det största partiet i den röd-gröna lundakoalitionen, socialdemokraterna, hittills varit ovilligt att förändra skattesatsen för år 2004.

Den tredje vägen är att underbalansera den del av budgeten som beror på försämrade skatteintäkter till följd av kvardröjande lågkonjunktur. Detta måste i så fall ske med insikten att om inte en dramatisk förbättring av skatteintäkterna sker inför år 2005 måste skatten höjas då. Upprepade kraftiga underskott ökar kommunens räntekostnader och undergräver därmed på sikt välfärdspolitiken. Nedskärningsalternativet har redan prövats

och förkastats. På denna punkt verkar det idag finnas en samsyn mellan de tre majoritetspartierna.

Det budgetförslag som kommunstyrelsen antog innehåller dock fortfarande nedskärningar på 6,3 miljoner utöver de acceptabla besparingar som vi varit överens med socialdemokraterna om. Det är nedskärningar av Kultur- och fritidsnämndens redan hårt pressade budget med 1,8 mkr och det är en indragning av ytterligare 4,5 miljoner från utbildningsnämnden som är tänkt att slå direkt mot gymnasieskolorna.

V-stöd trots allt

Vänsterpartiet stödde i kommunstyrelsen trots detta budgetförslaget i dess helhet. Detta skedde i förvisning om att de förbättringar av budgetläget på minst 14 miljoner, som drätselkontoret redan aviserat, bland annat kommer att användas för att lyfta bort dessa oacceptabla nedskärningar. Vår tillförsikt stärktes när vi redan under kommunstyrelsemötet på samma sätt kunde lägga tillbaka den besparing på socialnämnden som ytterligare skulle drabba de arbetsmarknadspolitiska åtgärderna. Förutsättningen för att vänsterpartiet skall inta samma ståndpunkt

Störda lundabor

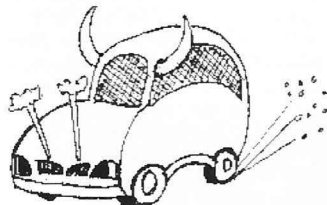
Vid det senaste sammanträdet i Miljönämnden presenterades undersökningen Miljö och hälsa i Lunds kommun 2002. Sex procent av befolkningen har valts ut och ombetts att besvara en enkät. En likadan undersökning gjordes 1991. Det ska därför vara möjligt att se hur lundabornas upplevelse av miljön har förändrats de senaste tio åren. I rapporten konstateras att buller från motorfordon, flyg och tåg besvärar mer och fler idag än 1991, att allergier och överkänslighet har ökat men att det är väsentligt färre som numera besvärar av passiv rökning och att 94 procent tycker att miljön i bostadsområdena är bra jämfört med 89 procent 1991. Miljönämnden beslutar att förvaltningen utifrån undersökningen ska ta fram förslag till åtgärder med anledning av rapportens resultat. Om någon är intresserad av hela rapporten, finns den på Miljöförvaltningen och man kan också låna mitt ex. Det finns många siffror i rapporten och den vetenskapligt intresserade kan säkert hitta metodfrågor att kritisera.

Hemglass, fimpas, klotter och fläktbuller

Jag tyckte det var intressant att i en bilaga få tillgång till fria svar där lundabor har fått uttrycka vad de är mest störda av. Här kommer ett antal ordnande exempel på storkällor: Trafikbuller väg 1 i Veberöd, marknära ozon, katter som lämnar avföring i barnens sandlådor och på gräsmattor, skränande ungdomar nattetid, hemglassbilen, studentskrål, oljeförbränning, göd-

sellukt, oljud och blinkande ljus från kvällsöppna restauranger och nattklubbar, hög ljudnivå från skolgård, stillastående bilar i långa köer väntande på grönt ljus, skator, utsläpp från A&R, rök från halmpannor, skogs- och avverkningsmaskiner, bilverkstad, mördarsniglar, något i luften som befrämjar tillväxt på tak och väggar (troligen kväveföreningar från bilar och jordbruk, min anmärkning), högljudda grannar, hästar, bilar, bussar, tåg, skrik från lekplats, grislukt, musik från grannar, flugor, grannar som röker på balkongen, kråkor, mopedkärande ungdomar, skrikande studenter dagligen, nedskräpning och hundbajs, lösspringande hundar, klotter, odisciplinerade cyklister, högsämningsledning, pansarövningsfält, bilar som överskrider hastigheten, bollspelande från grannars barn, oväsen från studentbostäder, snabba cyklister, buller från fläktar, sprängningar från Sydsten, vissa sorters växter, hundar på bussar, flygbuller, 3G-antennar, lantbruksmaskiner, råkor, fimpas, grannen som bor på andra våningen, vedeldning, biltvätt, sopbilar, tutande bilar och skrikande människor från och med klockan 5.00 som förbereder sig

Bilar tillhör inte oväntat det som stör lundaborna.

på Södra Esplanadens loppmarknad, rastlös granne, kraftledning, mobiltelefonantennar, matos från restauranger, gtingar, krossat glas och hästskit, kompostlukt, råttor, bilavgaser, dålig luft, tonåringar, obestämd doft (troligen lukt från Danisco Sugars sockerbruk i Örtofta och/eller Konvex bearbetning av slaktavfall i Krutmöllan, min anmärkning), springande små pojkar i trapporna, gräsklippning, kraftledning, ventilationsbuller, tjurlukt, kastanjer och ekollon på trottoarer, patrask, sverigedemokrater, ruttande foder till kor, tickande övergångsställe nattetid, bensinångor, daghem som stör studenter dagtid, grodor och grannen Bertil(???).

Äckliga fåglar

Sedan finns det också några mer förstående kommentarer: "Ska man ha en flygplats (Sturup) måste naturligtvis planen gå på lägre höjd för landning." – "Ett regemente måste skjuta bland. Annars får man ju flytta." – "Om huset inte ska ruttna måste fläktarna gå." – "Jag klipper med motor och grannarna gör det. So What?" Det finns också sådana som uttrycker ren ångest: "Kråkor/råkor/skator som skränar och kraxar. Dessutom tycker jag de är äckliga fåglar. Någon borde skjuta dem."

En radikal lösning vore förstås att i kommunen förbjuda förekomsten av bilar, tåg, flygtrafik, mobiltelefoner, elektricitet, studenter, tonåringar, barn, hästar, hundar, katter, och jordbruksverksamhet på luktautstånd samt att utrota fåglar och insekter. Om man dessutom kunde förmå Danisco Sugar och Konvex att lägga ner sina verksamheter, rökande gran-

nar att tugga Nicotinell på balkongen i stället för att röka, oroliga grannar att öka dosen valium samt grannen Bertil att flytta från stan så skulle vi leva i den bästa av alla världar – eller?

Prioriteringar

Vi måste alltid göra avvägningar mellan att människor måste ha frihet att leva som de vill och friheten att slippa bli stör eller miljöpåverkad. Dessutom måste vi ta hänsyn till globala, regionala och andra långsiktiga effekter. Olika partier och olika individer gör olika avvägningar (jag är till exempel medveten om att det finns lundabor som tycker att det största problemet är att råkor kraxar och skiter ner den nyvaxade lacken på BMW- och Mercedesbilar och att samma lundabor brukar må dåligt av synen av cyklande medborgare.

Men då är gränsen sedan länge passerad för hur jag definierar miljöproblem). Jag vill prioritera begränsning av trafikbuller, buller från fläktar och liknande samt försiktighet med elledningar och mobiltelefonantennar. Ärenden som grundar sig i grannosämja får vi behandla så bra vi kan efter vårt förstånd och omdöme. Om jag ser det hela i ett lite större perspektiv så vill jag prioritera begränsning av biltrafik och flygtrafik samt ökad och bättre kemikaliekontroll.

Ni som har en annan uppfattning (eller håller med mig) och/eller vill komplettera med något är välkomna att komma med synpunkter till mig (till exempel via e-post Bohgard@telia.com), till Pinar Dal eller Sven-Inge Cederfelt.

Mats Bohgard
ledamot i Miljönämnden (v)

när budgeten behandlas i kommunfullmäktige är naturligtvis att det då finns en överenskommelse. Det finns naturligtvis en rad punkter i övrigt i det liggande budgetförslaget som vänsterpartiet ogillar. Av dessa är att mångmiljonsatsningarna på storskaliga vägutbyggnadsprojekt får fortgå samtidigt som besparingar drabbar snart sagt all annan verksamhet. En annan är att socialdemokraterna plötsligt, mitt under sittande kommunstyrelsemöte, ändrade sig vad gäller kommunfullmäktiges uppdrag till nämnderna. Uppdragen hade utkristalliserats under budgetberedningen och i diskussion med nämnderna och förvaltningscheferna, men ströks med ett snabbt penseldrag utan föregående diskussion.

Vänsterpartiets strävan att finna en socialt acceptabel profil på budgeten har emellertid varit starkare än behovet av partiegoistisk profilering, varför vi valt att inte lägga några säryrkanden på dessa eller andra punkter. Det betyder emellertid inte att vi vare sig nu eller framgent kommer att avstå ifrån att framföra våra synpunkter.

Mats Olsson
vänsterpartiet

Programdebatt på medlemsmöte Kan EU radikaliseras?

Det som utomstående kommentatorer främst har fäst sej vid i förslaget till nytt program för vänsterpartiet är vad som måste uppfattas som en uppmjukning av kravet på utträde ur EU. Som framgått även av tidigare VB-nummer har programkommissionen inte varit enig. Ali Esbati och två andra ledamöter har velat behålla kravet medan Johan Lönnroth i sitt alternativa förslag tror på en radikalisering av organisationen som i så fall de svenska vänsterkrafterna borde medverka till. Inställningen till EU var också en av huvudfrågorna när Esbati och Lönnroth möttes till programdebatt på vänsterpartiets lokala medlemsmöte den 9 oktober.

Att programfrågorna väcker intresse visade den goda uppslutningen på mötet, cirka femti personer.

Inte fler kompromisser!

Johan Lönnroth har som bekant varit sjukskriven en längre tid, lämnat riksdagen och uppdraget som vice partiledare, men har alltså varit aktiv i programarbetet. Varför hade han då valt att skriva ett helt eget förslag? Varför hade han inte kompromissat ihop sej med de andra. Jo, på grund av erfarenheterna av det omdiskuterade makt- och ägandedokumentet, förklarade

han. Den gången jämkade han med sej men ångrade sej efteråt, särskilt sedan konferensen hade skärpt programmet ytterligare i en riktning som han ogillade.

Han kritiserar bland annat majoritetsförslagens längd och karaktär av smörgåsbord. Majoriteten har tydligen grunnat mycket om vilka gamla rätter som kan stå kvar på bordet. Och han inledde med att ställa tre frågor till Ali Esbati: Har inte den nyliberala offensiven varit ekonomiskt framgångsrik i ett land som Kina? Varför inte kräva ett utträde genast om man inte tror att EU kan radika-

liseras? Hur kan de arbetande bestämma över sitt arbete utan att bestämma om vinsten?

"En främmande kropp"

– Begrepp som arbete och vinst får en ny innebörd under socialismen, svarade Ali Esbati på den sista frågan. EU kan inte radikaliseras men tidpunkten för utträde är en taktisk och praktisk fråga. Jo, den nyliberala offensiven som vållat stagnation i väst har varit framgångsrik i Kina och Indien, men där har faktiskt bevarats ett betydande mått av statlig styrning och de länderna har inte låtit sej dikteras av Världsbanken och Internationella valutafonden.

Han ville sedan försvara majoritetsförslagens karaktär (hans reservation gällde bara EU-frågan). Ett partiprogram är första hand till för medlemmarna, inte för allmänheten, och då måste det ha en ordentlig analys av världen och inte vara för utslästat. Och han citerade en av västerns tidigare programskrivare, Lars Herlitz, om att partiet "ska vara en främmande kropp under samhällshuden". De västeuropeiska vänsterpartier som kompromissat och samarbetat un-

Forts. på sid. 4.

VECKOBLADET Svarbrödersg 3, 22350 Lund. Tel 046/138213. Utges av V Lund. Prenumerationsavgiften, 250 kr/år, insättes på postgiro 1 74 59-9. **Ansv utgivare: Ola Hagring** Tel 046/143309 Manus sändes till ovanstående adress el. e-post till: vbladet.lund@passagen.se. Red. förbehåller sig rätten att korta i insänt material. Tryck: KFS AB, Lund. Adressbyte: sänd e-post, eller använd postens adressändringskort.

Begränsad eftersändning. Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet.

Historiekorrektur

För att kunna bemästra sin samtid måste man vara herre över historien. Orwell drev denna insikt till dess yttersta konsekvens: Sanningsministeriet, som bland annat ägnade sig åt att skriva om gamla tidsningsartiklar. Men sådant är inte bara orwellska idéer.

I staden Volgograd, f.d. Tsaritsyn, f.d. Stalingrad, finns traktorfabriken bevarad kring striderna stod som häftigast under slaget 1942-43. Framför den, på en sockel, en gammal stridsvagn T-34, ryssarnas kanske effektivaste vapen. På sockeln en bronstavla med inskription, en hyllning till "hjältarna i slaget om Volgograd". Historiekorrektur?

Vänsterpartiet Kommunisterna, Vpk, upphörde att existera år 1990, och det enligt egen proklamationer "nya partiet Vp" såg dagens ljus. Det kunde fira sin 80-årsdag redan 1997. Och dess historia korrigeras tydligen fortfarande.

I Veckobladet nr 27/2003 står det, i två nekrologer, så här "... den nytändning i Lunds politik vänsterpartiet åstadkom i slutet av 70-talet ..." resp. "... den lokala centern gick med på rivning [av gamla Patologen] i motsats till vänsterpartiet ...", vilket även det begav sig på 70-talet.

Vänsterpartiet var således aktivt innan det fanns – och det är klart: progressivarörelser kännetecknas av att de är före sin tid.

Joachim Lentz

Svar direkt

Joachim Lentz har i huvudsak rätt. Visst hette det nuvarande vänsterpartiet vänsterpartiet kommunisterna, med förkortningen vpk, på 1970-talet. Varför skriver vi då "vänsterpartiet"? Kanske i något missriktat pedagogiskt nit, för att det hela ska bli begripligt för unga, historielösa läsare. Kanske är samma samma nit rentav en delförklaring till texten på minnesplattan i Volgograd? Men nu säger vi alltså "missriktat" och menar att vi borde ha uttryckt oss annorlunda. Där emot är inte skälet att vi skulle vara rädda för k-ordet.

Detta med partiets identitet är heller inte så enkel. Det höjdes röster kring 1990, även i Lund, för att vpk skulle dra konsekvenserna av kommunismens haveri och upplösa partiet, för att låta dem som ville medverka till något nytt.

Så skedde ju också på andra håll. Men så blev det ju inte, och ett viktigt skäl var förstås materiellt: vem skulle få förfoga över parti-stödet? Men särskilt efter vpk's eurokommunistiska utveckling var det väl heller inte så många medlemmar som tyckte att det var befogat med säck och aska. Så det blev ett nytt namn på ett gammalt, snart nog åttiotaligt parti.

Sten Henriksson
Gunnar Sandin

Programdebatt ...

Forts. från sid. 3.
der senare år har inte kunnat åstadkomma särskilt mycket.

Ett marxistiskt program bör utgå från motsättningar mellan människor. Sådana motsättningar finns mellan klasser och genus. Miljöfrågan kan i vissa lägen ha större dignitet men är av annan karaktär och bör därför inte parallellställas med klassfrågan och genusfrågan i ett partiprogram.

Överstatlighet – i vänsterns intresse

Johan Lönnroth ville instämma med reservanten Urban Herlitz: majoriteten har tagit på sej en omöjlig uppgift, går inte iland med analysen. Resultatet blir en ludlighet som påminner om socialdemokratiska programskrivningar. Mitt eget förslag har en lägre ambitionsnivå, menade Johan.

Utifrån Kommunistiska manifestet påminde han om kapitalismens potential och ansåg att den underskattades av majoriteten. Sovjetsystemet föll då det inte kunde utveckla produktivkrafterna.

För att tackla den nyliberala kapitalismen måste den politiska dimensionen stärkas, och då måste man gå utöver nationalstaten. Ta exemplet med en Tobinskatt. Ska den fungera måste det finnas möjligheter att klämma åt kapitalflyktsparadis som Kajmanöarna. Och vill vi inte ha en överstatlighet som gör det möjligt att få förbrytare som Pinochet utlämnade?

Johan påminde om de nyliberaler som är emot EU därför att de inte vill stärka de politiska krafterna. Omröstningsresultatet om EMU var bra som en påminnelse om att EU måste demokratiseras och bli öppnare, men det ligger inte i vänsterns intresse att EU brakar ihop. I så fall låg resultatet bli en utveckling mot ökad nationalism och protektionism som under mellankrigstiden, och vi såg hur det gick då.

Miljödimensionen

– Som världens ser ut lär ökade överstatliga befogenheter inte i för

3G-sändare på Klostergården?

Utbyggnaden av tredje generationens mobilnät pågår för fullt. 30 000 sändare ska placeras ut. Kommunens policy för ärenden om teleantenn handlar främst om bevarande av miljön, men där påpekas också att "antennerna inte på nära håll ska riktas mot fönster i bostäder eller daghem". Fastighetsägaren måste lämna tillstånd för uppsättning av antenn. Byggnadsnämnden beslutar om bygglov. Beslutet har delegerats till stadsarkitekten.

Inom en nära framtid kommer 3G-sändare att monteras på Vårdersvägen och Östenväg i Klostergården. När de boende fick kännedom om detta, ställde de en rad oroande frågor: Vem har bestämt att 3G-sändarna ska sättas upp i vårt område? När ska de sättas upp? Har vi något inflytande över beslutet? Är strålningen från sändarna farlig?

Många mötte upp när Klostergårdens Byalag tog upp frågorna på ett medlemsmöte den 9 oktober. Skilda åsikter var företrädna, men alla närvarande kände stark oro. I diskussionen konstaterades, att vi utsätts för allt större mängder av strålning från olika källor som tv-

sta hand leda till att Pinochet utlämnas utan till att stormakter kränker små länders rätt, genmålde Ali Esbati. I nuläget är överstatlighet en abstraktion. Betänk hur EU:s författning ser ut!

Så släpptes övriga debattörer in. Först ut var Henrik Smith och Karin Svensson Smith som underströk sin tidigare framförda kritik mot programförslaget. Också många miljöregler måste göras överstatliga för att kunna vara verkamma. Och det räcker inte med principuttalanden om miljön. Det förs en konkret kamp i EU och andra instanser, och för den behövs det vägledning. Kan vi förresten vara kvar i EU-parlamentets Nordic Green Left-grupp om vi tonar ner miljöfrågan?

Jo, det trodde Ali. Liksom han upprepade att partiet bör möta den stora allmänheten på andra sätt än att massprida partiprogrammet. Programmet måste kunna utveckla partiets begreppsapparat.

En annan fråga som har framförts i Lund kom upp genom ett par inlägg: etnicitetsfrågorna som enligt debattörerna borde föras upp i nivå med klasskamps- och genusperspektivet. Ali försvarade programskrivningen men ville ha hjälp att hitta bättre formuleringar om etnicitet och rasism.

Gr

apparater, datorer, mikrovågsugnar och mobiltelefoner.

Vad skiljer strålningen från 3G-sändarna från denna strålning? Är 3G-strålningen farligare än annan strålning?

Nej, säger Statens Strålskyddsinstitut (SIS) och hänvisar till riktvärden. Nej, säger också företrädarna för de starka ekonomiska intressena bakom utbyggnaden. En expert från Vodafone föreläste vid ett möte med bostadsrättsföreningen Vårregnet för någon vecka sedan. Men svenska massmedier har rapporterat om en studie från det holländska institutet TNO som visar att människor som utsätts för 3G-strålningen upplever försämrad mental kapacitet. Forskaren Olle Johansson på Karolinska institutet hävdar att det finns många vetenskapliga rapporter som visar på skador av mobiltelefoni, både beteendestörningar och cancer.

Svenska Socialstyrelsen oroas och ska snarast granska studien. Barbro Engman, ordförande i Hiresgästföreningen, kräver ytterligare studier. I Malmö krävs att kommunen redovisar, hur 3G-utbyggnaden i Malmö ska ske.

Efter denna korta probleminventering beslöt Byalagsmötet:

att kräva, att Lunds kommun tillämpar försiktighetsprincipen och stoppar utbyggnaden av 3G-nätet tills skaderisken är klarlagd; att begära, att kommunen redovisar hur utbyggnaden av nätet i kommunen är planerad.

Byalagets styrelse fick dessutom i uppdrag att söka kontakt med andra organisationer och forskare som oroas 3G-utbyggnaden, och att arrangera ett informationsmöte med oberoende experter om eventuella skaderisker.

Frågan till vänsterpartiet är förstås, om det kan få upp utbyggnaden av 3G på den kommunala dagordningen igen.

Frågan till läsarna av artikeln ovan är om de kan bidra med kunskaper och kontakter inför Byalagets fortsatta hantering av frågan.

Gunnar StenSSon

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Sten Henriksson, Gunnar Sandin (red.) och Kajsa Theander. Nästa redaktör Gunnar Sandin, 135899. Manus sänds per post till Veckobladet, Svarbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123, tel 046-138213. Telefon till redaktörerna: Gunnar Sandin 13 58 99 Charlotte Wikander (tjl) 13 96 26 Vid utbliven tidning ring Cecilia Wadenbäck 13 82 13